

a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má však vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá okrem určitých výnimiek a bez zohľadnenia osobitných okolností prejednávanej veci, zakazuje akúkoľvek viazanú ponuku predávajúceho spotrebiteľovi.

(¹) Ú. v. EÚ C 69, 21.3.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 4. marca 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State — Holandsko) — Rhimou Chakroun/Minister van Buitenlandse Zaken

(Vec C-578/08) (¹)

(Právo na zlúčenie rodiny — Smernica 2003/86/ES — Pojem „využívanie systému sociálnej pomoci“ — Pojem „zlúčenie rodiny“ — Založenie rodiny)

(2010/C 113/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van state

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Rhimou Chakroun

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Raad van State — Výklad článku 2 písm. d) a článku 7 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Ú. v. EÚ L 251, s. 12; Mim. vyd. 19/006, s. 224) — Výrazy „využívanie systému sociálnej pomoci“ a „zlúčenie rodiny“

Výrok rozsudku

1. Výraz „aby sa uchýlil k systému sociálnej pomoci“ obsiahnutý v článku 7 ods. 1 úvodnej časti a písmene c) smernice Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje členskému štátu prijať právnu úpravu týkajúcu sa zlúčenia rodiny, na základe ktorej bude odoprené zlúčenie rodiny garantovi, ktorý preukázal, že má

trvalé a pravidelné príjmy, ktoré sú dostatočné na pokrytie vlastných potrieb a potrieb svojich rodinných príslušníkov, ale ktorý vzhľadom na výšku svojich príjmov by mohol mať nárok na osobitnú sociálnu pomoc v prípade osobitných a individuálne určených nákladov potrebných na živobytie, na zníženie daní schválené zo strany územných celkov v závislosti od príjmov alebo na opatrenia na podporu príjmu v rámci obecnej politiky na podporu jednotlivcov s nízkymi príjmami („minimabeleid“).

2. Smernica 2003/86 a najmä článok 2 úvodná časť a písmeno d) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že tomuto ustanoveniu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá pri uplatňovaní požiadaviek na príjem uvedených v článku 7 ods. 1 úvodnej časti a písmene c) rozlišuje podľa toho, či rodinné vzťahy vznikli pred vstupom, alebo po vstupe garanta na územie hostiteľského členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 55, 7.3.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 11. marca 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État — Francúzsko) — Centre d'exportation du livre français (CELFL), v likvidácii, Ministre de la Culture et de la Communication/Société internationale de diffusion et d'édition

(Vec C-1/09) (¹)

(Štátna pomoc — Článok 88 ods. 3 ES — Nezákonná pomoc vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom — Zrušenie rozhodnutia Komisie — Vnútroštátne súdy — Vymáhanie vrátenia nezákonne poskytnutej pomoci — Prerušenia konania až do prijatia nového rozhodnutia Komisie — Výnimočné okolnosti, ktoré môžu obmedziť povinnosť vrátenia pomoci)

(2010/C 113/18)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Centre d'exportation du livre français (CELFL), v likvidácii, Ministre de la Culture et de la Communication

Žalovaná: Société internationale de diffusion et d'édition